

Menneskehedens magt: Kraften til at stoppe atomkrig

Webcast med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Torsdag den 26. december 2024

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Det er torsdag den 26. december 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i denne uge. Du kan sende dine spørgsmål eller kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller sende dem til chat-siden.

Helga, den julevåbenhvile, som den ungarske premierminister Viktor Orbán foreslog, blev afvist af Zelenskyj. Som følge heraf fortsætter krigen i Ukraine, mens den israelske hær fortsætter en offensiv, som ser ud til, at de har blodigt travlt med at konsolidere et Storisrael. Alligevel har der været nogle positive diplomatiske udviklinger, som vi vil diskutere i dag: For eksempel mellem Kina og Japan og Rusland og Pakistan. Men jeg vil gerne starte med den eksistentielle fare fra den angloamerikanske krigsdrift. Jeg har fået flere spørgsmål om, hvorvidt du virkelig tror, at de neokonservative er skøre nok til at forsøge at fremprovokere eller starte en atomkrig?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Lad mig først ønske jer alle en glædelig jul, for her i Europa har vi stadig anden juledag, i modsætning til i USA, men man bør stadig være i julestemning:

For som I ved, understregede også pave Frans i sin årlige julelevelsing [»Urbi et Orbi«] i høj grad spørgsmålet om fred, dialog, konfliktløsning kun gennem dialog og forhandlinger, og han meddelte, at 2025 bliver et jubelår, hvilket ifølge den kristne tro skulle betyde, at en masse uretfærdigheder skulle rettes op: Gæld skulle eftergives, andre konflikter skulle løses.

Og selv om det virker som chancen for et snefnug i helvede under de nuværende omstændigheder, er jeg lidt midt imellem – på den ene side er der ingen tvivl om, at det, vi har sagt i de sidste mange udsendelser, nemlig at ugerne, indtil Trump kommer ind i Det Hvide Hus, efter min og andres mening bliver den farligste periode i historien nogensinde, og det inkluderer Cubakrisen, af den meget enkle grund, at selv om Trump har omgivet sig med en masse neokonservative, som alle vil få poster i hans administration, så har Trump, set fra Wall Streets og det militærindustrielle kompleks i City of Londons synspunkt, den egenskab, at han er relativt uforudsigelig, og han er kommet med så mange modstridende udtalelser, at man ikke kan være sikker på, hvad han mener? Mener han, at USA og Kina sammen kan løse alle problemer? Eller mener han, at de flinke kinesere, der arbejder på Panamakanalen, skal smides ud, fordi det er amerikanernes ejendom? Også meddelelsen om, at han vil opkøbe eller opsluge Grønland – jeg mener, Panamakanalen, Grønland, told mod BRIKS-landene – jeg synes, der er så mange advarselssignaler, at man ikke kan være sikker på, hvad denne administration vil gøre.

På den anden side har han også udtalt, at han ønsker at afslutte krigene. Det er meget svært at bedømme. Men jeg tror alligevel, at den lille usikkerhedsmargin er for meget for oligarkiet, som ser, at deres system tydeligvis er ved at smuldre. Og mens det nye system i form af BRIKS-Plus, SCO, Den Eurasiske Økonomiske Union, ASEAN, alle disse lande forsøger at opbygge et system, og hvis det nye system er imod USA eller samarbejder med USA, er det ikke disse landes skyld: Det er

udelukkende USA's og de europæiske nationers holdning. For hvis de rakte hånden ud og sagde »Lad os samarbejde«, ville hele verden være fuld af lettelse og gøre det.

Så under alle omstændigheder går vi ind i denne ekstremt farlige periode, hvor der kan ske noget, og desværre var den russiske udenrigsminister Lavrovs julepressekonference, hvor han igen gentog, at det ikke er Rusland, der truer med atomkrig, at Rusland på intet tidspunkt startede denne debat, at Putin i 2021 faktisk havde gentaget det berømte ordsprog mellem Reagan og Gorbatsjov fra 1987 om, at en atomkrig ikke kan vindes og derfor aldrig bør startes. At det var det, Putin insisterede på, at de permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd skulle gentage, og det gjorde de. Men der kom naturligvis andre erklæringer, og den amerikanske doktrin har hele tiden været USA's forrang og USA's lederrolle i USA.

Og kontreadmiral Thomas Buchanan havde sagt på dette CSIS-møde i november i Washington, at USA betragter det som legitimt endda at bruge atomvåben for at opretholde den hegemoniske position. Og det bringer os i umiddelbar fare, for den optrapning, vi har set i den seneste tid, de stadig kraftigere våben, der bliver leveret til Ukraine, til deres rådighed, ATAMCS, dybt ind på russisk territorium, og endda efter at russerne brugte Oreshnik-missilet, som er en game-changer, og al den vestlige propaganda, der forsøger at sige, »åh, der er virkelig ikke noget nyt ved dette missil«, er bare ikke sandt! Jeg tror, at russerne har lavet en strategisk overraskelse ved at udvikle dette mellemdistancemissil, som kan nå op på Mach 10 eller endda Mach 11 og ikke er til at opfange. Det kan nå alle dele af Europa, det kan nå Guam, det kan nå USA's vestkyst; og at vi overhovedet er i dette område, viser dig, at de vestlige etableringer, det er hårrejsende, at de tilsyneladende er helt ude af stand til at gennemgå deres politik, indse, at den ikke fungerer, og starte en diskussion, hvor de udtrykker vilje til at rette op på det. Men det ser vi ingen tegn på, og jeg tror, det er grunden til, at vi aldrig

har været i så stor livsfare som nu, og det er derfor, folk virkelig må udtrykke deres absolutte vilje til at kæmpe for fred, som aldrig før.

SCHLANGER: Helga, i vores sidste webcast var der et spørgsmål om de politiske kriser i Japan og Sydkorea. Og spørgsmålet var, om de var relateret til en modreaktion mod det globale NATO. Den samme spørger spørger i dag, om mødet mellem Japan og Kina i Beijing juledag betyder, at japanerne anerkender den fare, de står over for, hvis de bliver en del af et globalt NATO? Og han spørger også: Er handel med Kina ikke vigtig for Japan?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes selvfølgelig, det er et meget lovende tegn, fordi de to udenrigsministre mødtes i julen i Beijing, som du sagde, og indgik meget vidtrækkende aftaler, studenterudveksling, uddannelsesudveksling, så ekstremt vigtige emner som at bevare og fremme den andens klassiske tradition; og du ved, at de alle i bund og grund kommer fra en konfuciansk baggrund, men ikke desto mindre havde Japan og Kina en helt anden politik og tradition. Så hvis de begynder at kommunikere på det niveau, er det helt klart et tegn på håb. Og jeg synes bestemt, det er en af de bedre nyheder, for Globale NATO er bare en vederstyggelighed, og USA's vedvarende insisteren på, at de kan sælge våben til Taiwan, og så et kupforsøg i Sydkorea – jeg synes, det er ekstremt vigtigt, og jeg kan kun håbe, at det bliver begyndelsen på, at andre nationer i Stillehavet også vil gå i samme retning.

SCHLANGER: Siden vores sidste webcast er der sket en dramatisk udvikling i Tyskland: Scholz' regering blev væltet ved et mistillidsvotum, og der er fastsat en dato for et valg den 23. februar 2025. Nu er der kommet et spørgsmål ind: »I betragtning af den voksende bekymring for tysk medvirken i NATO-krigen mod Rusland, tror du så, at befolkningen vil vælge en krigshøne som Friedrich Merz? Har de ikke lært, at krige ikke er særlig nyttige for Tyskland?«

ZEPP-LAROUICHE: Tja, i meningsmålingerne lige nu er

valgresultatet åbent. Der er næsten to måneder til, og i den periode kan der ske meget. Husk, at valget i Tyskland er den 23. februar, men den 20. januar flytter Trump ind i Det Hvide Hus, og han vil gøre nogle dramatiske ting – man ved ikke præcis, hvad det vil være, men det vil være dramatisk, og det vil have indflydelse på det tyske valg.

Jeg tror, at der er – man ville ikke lægge mærke til det, hvis man så på mainstream-medierne, men jeg er kommet til den konklusion, at der lige nu er en undergrundsstrøm under udvikling i Tyskland, som jeg aldrig har set i mit politiske liv, nogensinde: Og det er, at flere og flere mennesker siger, at hverken USA og Tyskland har de samme sikkerhedsmæssige eller økonomiske interesser, men heller ikke Tyskland og EU. At EU ved blindt at følge, hvad Washington og London dikterer, træder Tysklands interesser under fode. Og så de utrolige udtalelser fra Ursula von der Leyen om, at amerikansk LNG-gas ville være meget billigere end russisk gas! Jeg mener, denne kvinde tror tydeligvis, at alle mennesker i Europa er komplette idioter og ikke kan læse eller skrive! Og etablissementets arrogance er så utrolig: For eksempel baggrundsdiskussionerne om Tysklands udenrigsminister, Frau Baerbock. Folk taler om denne kvinde som den værste vederstyggelighed, der nogensinde er sket, og der er en opstandelse.

Der er nu mange blogs, nye platforme på YouTube og andre sociale medier, og der er en generel erkendelse af, at vi står foran et opbrud. Jeg tror ikke, at disse kanaler endnu er nået frem til den nødvendige strategiske forståelse af de dybere årsager: Det finansielle systems kollaps, det absolutte behov for at etablere et nyt system baseret på fysiske principper. Fordi hele dramaet kommer fra det faktum, at paradigmeskiftet i Vesten, som startede i august 1971, da Nixon gik over til fleksible valutakurser og startede processen med, at penge skaber penge, profitmaksimering uanset hvad: hvilket blev anerkendt af min afdøde mand Lyndon LaRouche, som en absolut

game changer på det tidspunkt; og nu er vi i det øjeblik, hvor mere end 50 år efter, at det paradigmeskift fandt sted, hvor man forsømte fysisk produktion og foretrak spekulation og profitmaksimering, er det reb kommet til en ende: For nu sidder Vesten på 2 kvadrillioner dollars i udestående derivater. USA's egen, jeg tror, de har en statsgæld på 33 eller 34 billioner dollars, som ikke kan betales, og da de ikke gør noget for at modvirke det, ser man ikke, at der pludselig i EU eller USA ville være et massivt investeringsprogram i infrastruktur, i bybyggeri, i nye industrier, nye byer – intet af den slags.

Det, man ser, er i stedet mere militærproduktion, flere våben; og det giver naturligvis en masse profit på kort sigt for dem, der har aktier i disse våbenfirmaer, men fra et økonomisk synspunkt er investeringer i militærproduktion et fuldstændigt spild. Og endda den berømte spillover-effekt af militære opfindelser til den civile økonomi er absolut ubetydelig, fordi der ikke gøres en sådan indsats for at overføre til teknologier, og forskning og udvikling klarer sig heller ikke så godt, som vi kan se i det nye våbenkapløb mellem USA og Rusland, og dermed også Kina og andre lande, der er allieret med Rusland.

Så jeg tror, vi er i en situation, hvor alt afhænger af, at folk erkender krigsfare og kommer ud med fuld styrke og stemmer imod ethvert parti, der er for Taurus, der er for ATACMS, der er for at opretholde disse konflikter. Og i Tyskland er der mindst tre partier – et er AfD, et er BSW, Wagenknecht-partiet, og naturligvis »Solidaritetsbevægelsen«, Bündnis 90/Die Grünen, som jeg er leder af, og vi har en meget klar holdning mod krigen.

Nu siger folk, at da ingen ønsker at indgå i en koalition med AfD, men Weidel fra AfD er nu foran i meningsmålingerne i forhold til Merz (CDU); hvis der var direkte valg til kanslerposten, tror jeg, at Merz er flere point bag Weidel, og under meget dramatiske forhold kan dette endda blive forøget.

Det er heller ikke utænkeligt, at holdningen om aldrig at indgå i en koalition med AfD under dramatiske omstændigheder også kan ændre sig.

Så i betragtning af, at de såkaldte etablerede partier, alt fra »gadelys-koalitionspartierne« [SPD, FDP og De Grønne] til det potentielle nu CDU/CSU plus FDP eller plus De Grønne ville være en forværring af den politik, vi havde under Scholz! Så jeg vil sige, at enhver stemme, der stemmer disse mennesker ud, er en stemme for fred og en stemme for Tysklands eksistens.

SCHLANGER: Du nævnte kommentarerne om Baerbock. Min personlige favorit, som den værste kandidat nogensinde, er Habeck, den grønne kanslerkandidat, som kom med en idiotisk kommentar om, at Tyskland beskytter sin energinfrastruktur ved at gå over til sol og vind.

Du nævnte økonomien og især din mands arbejde i perioden efter 1971. Vi har et spørgsmål fra en blogger, der henviser til kampen om den vedvarende resolution i den amerikanske kongres for at få et budget, der håndterer det voksende underskud. Han skriver: »Det ser ud til, at det amerikanske etablissement kun har to tilgange til at håndtere den voksende statsgæld. Den første er den vedvarende beslutning, som inkluderer flere sjove penge som redningspakker; eller for det andet at forpligte sig til drastiske nedskæringer i udgifterne. Ingen af delene er efter min mening bæredygtige. Hvad er LaRouches tilgang?«

ZEPP-LAROUCHE: LaRouche-tilgangen er at gå efter en global Glass-Steagall, fordi man ikke kan løse problemet ved blot at træffe visse foranstaltninger i ét land, fordi det internationale finanssystem er så sammenvævet. Så ideelt set ville der være en weekend, en beslutning forberedt måske omhyggeligt gennem diplomatiske kanaler, og i alle større lande i det atlantiske system ville man have en bankferie; en Glass-Steagall ville blive gennemført, hvilket betyder, at

forretningsbankerne ville være under statslig beskyttelse, fordi de skal fortsætte med at låne ud til industri, landbrug og handel; men investeringsbankerne ville få at vide, at de selv skal bringe deres bogføring i orden uden betaling fra skatteyderne eller en anden redningsordning.

Hvis deres regnskaber er røde, og de ikke kan rette op på det, så skal de måske lukke: For der er virkelig ikke brug for dem. Det er en af de store illusioner ved den moderne pengepolitiske teori. Og så ville det næste skridt naturligvis være, at hvert land straks skal oprette en nationalbank, at kreditgivningen skal tilbage under folkets suveræne kontrol, dvs. i USA kongressen. Denne nationalbank i hvert land ville have aftaler indbyrdes om langsigtet finansiering, om clearingcentraler for at afbalancere forskelle i økonomisk styrke i de forskellige lande og forskellige ejendomme.

Derefter ville man skabe et nyt kreditsystem, og hvis man gjorde det efter de samme principper som Roosevelts Reconstruction Finance Corporation, Kreditanstalt für Wiederaufbau i efterkrigstidens Tyskland; Meiji-restaurationen i Japan; den gaullistiske politikform med dirigistisk økonomi – så man har traditioner i mange af disse lande, som man kan henvise til, så folk ikke bliver helt hysteriske og siger, at »det er en revolution«, for det er det ikke! Det handler dybest set om at rense det finansielle system for denne utrolige spekulationsboble, som kvæler den reelle produktion.

Og hvis der så samtidig var kommunikation med BRIKS, kunne der være et øjeblikkeligt samarbejde med den Nye Udviklingsbank (NDB), med den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), med den Nye Silkevejsfond og med lignende institutioner, og måske ville det være en kort periode med usikkerhed, men hvis det blev kombineret med en klar erklæring i overensstemmelse med de linjer, jeg har foreslået i mine Ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, hvor LaRouches Fire Love er et væsentligt element, ville det være let at afhjælpe. Og det ville naturligvis betyde at gå ind i

et nyt paradigme for at stoppe konfrontationen og gå over til et samarbejdssystem, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle landes interesser, udelelig sikkerhed, for hvis man ikke har det, fungerer det ikke. Så det kan se ud som en stor opgave, men er det virkelig en stor opgave sammenlignet med en atomkrig og udslettelsen af den menneskelige art? Det tror jeg ikke, det er.

SCHLANGER: Helga, jeg har lige fået en sms, hvor der står: »Vent lidt! Sagde hun, at der er tre partier? Solidaritetspartiet BüSo? Betyder det, at Helga er kandidat? Og jeg bor i Berlin: Vil jeg kunne stemme på dig?«

ZEPP-LAROUCHE: Ja, jeg håber, at jeg bliver kandidat. Det er lige nu en enorm kamp, fordi den korte tid, stort set fra den 16. december, er antallet af underskrifter, som skal indsamles af partier, der endnu ikke er i parlamentet, enormt, det er mere end 2.000 for en delstatsliste og mere end 200 mere for hver direkte kandidat. Men i virkeligheden er man altid nødt til at indsamle et betydeligt større antal på grund af mulige ugyldige underskrifter. Så vi er lige nu involveret i en enorm kamp for at indsamle disse underskrifter. Vejret hjælper ikke, ferieperioden hjælper ikke, men vi er fast besluttet på at gøre alt, hvad der står i vores magt for at nå disse underskrifter inden 20. januar. Så hvis du sidder i Berlin, er det mest oplagte at deltage i vores bestræbelser på at indsamle underskrifter, og så vil du også gøre det bedste, du kan gøre for Tyskland under disse forhold. For både i AfD og BSW er der helt sikkert mange gode mennesker, og de har gode pointer, men grunden til, at BüSo alligevel fører kampagne, på trods af at vi naturligvis er små, er, at vi er en idéfabrik, som er absolut nødvendig med hensyn til, hvor de strategiske løsninger er, hvilke spørgsmål der skal tages op. Og jeg kan kun sige igen: Se på de ti principper, jeg foreslog for mere end to år siden, men de er stadig absolut gyldige som udgangspunkt for en sådan transformation. Så kom med os til

Berlin.

SCHLANGER: Jeg kender den person, der sendte det, og jeg vil sørge for, at han gør det.

Du nævnte »idéfabrikken«: Folk kan gå ind på LaRouche-organisationens hjemmeside eller Schiller Instituttets hjemmeside: På Schiller Instituttets side finder man Helgas ti principper, og jeg synes, det er et fint dokument som kampagneerklæring.

Nu også Helga, den Internationale Fredskoalition, jeg formoder, at de mødes igen med et Zoom-opkald i morgen? Kan du sige noget om det?

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg kender endnu ikke den nøjagtige liste over talere, fordi jeg havde lidt travlt med julen, hvilket jeg også synes er en god ting; men jeg ved, at vi har forsøgt at få talere fra Sydvestasien, hvor jeg ikke talte om det nu, men situationen er helt forfærdelig. Folkemordet i Gaza er under fuld optrapning: Det er utroligt, at verden tilsyneladende ikke er i stand til at stoppe det, og det er mere end hjerteskrærende. Det er ufatteligt. Vesten vil aldrig komme sig over dette! Det er ikke bare det, at palæstinenserne bliver slagtet, og at børnene dør.

Der var en meningsmåling, som sagde, at 95 % af børnene forventer at dø snart, og 50 % mener, at det skal ske så hurtigt som muligt, fordi de ikke kan holde det ud længere. Du ved, det er ikke kun det, der sker nu i Syrien og på Vestbredden og i Libanon og i hele regionen – men Vestens ligegyldighed, Vestens tolerance over for det, der sker der, uden at gribe ind for at stoppe det, jeg tror, det er en plet, og jeg kan ikke forestille mig, at Vesten vil være i stand til at slippe af med den inden for en overskuelig fremtid, medmindre de fuldstændig skifter lederskab i de lande, der er ansvarlige for at se gennem fingre med dette folkemord. Og jeg tror, at i den fremtidige verdensorden, hvis man tænker på, hvordan folk tænkte på det, der skete i Tyskland i de 12 år

med nationalsocialisme, og hvor lang tid det tog, før Tyskland på en måde blev respekteret igen, så tror jeg, at noget lignende er ved at ske: For hvis Vesten tolererer det, der foregår lige nu, vil det ikke blive glemt i resten af verdens øjne. Så det vil helt sikkert blive et emne.

Naturligvis den umiddelbare krigsfare, fordi Sydvestasien også har potentiale til at udvide sig til en regional og endda global krig. Og vi vil helt sikkert tale om situationen efter Oreshnik i Ukraine og videre frem.

Så kom til dette program, for det er en voksende bevægelse, og vi er nødt til at styrke den og lade dens stemme blive hørt højt og tydeligt, indtil fredsbevægelsen er stærkere end krigsmagerne.

SCHLANGER: Og det er kl. 17.00 dansk tid i morgen, fredag.

Helga, mange tak, fordi du tog dig tid til at tale med os på anden juledag, og forhåbentlig ses vi i morgen. Og næste gang, vi taler sammen på webcast, bliver sandsynligvis næste år: Så også godt nytår.

ZEPP-LAROUCHE: Jamen, god jul- og hav et godt nytår!